

Drahý OTČE VNISLAVE,

dostal jsem dnes milou povinnost,
abych Vám díky vzdal za Vaši přítomnost.

Já však jsem na Zemi jenom host
a obávám se, že neznám dost.

Když tehdy jsem se narodil,
Vy už jste oddával a křtil.

Proto, jak čistý měl jste cíl,
život Vás zkoušel, ale nezlomil.

Prožil jste bolest a křivý trest,
žaláří cely malebných měst.

Špinavou práci železných cest,
než mohl jste ovečky tramvají vést.

Pak, ale navíc než čtyřicet let,
Bystrckým farníkům změnil jste svět.

Někdy mši jednu jindy i pět,
občas Vás volali: „Přijďte hned!“

Vždycky jste miloval humor a vtip,
nikdo ho v okolí neřekl líp.

Při Vašem kázání kdekdo chtěl být,
dar slova jako Vy, každý chtěl mít.

Přestože každyčký život je krátký,
čekal jste oveček co přijdou zpátky.

Děkujeme Ježíši, za cesty a zkratky,
že Vás sem zavedly osudu drátky.

Že stále slyšíte hlas našich starostí,
že všechno berete s láskou a radostí.

Rádi bychom Vám v tento slavnostní den,
jménem Bystrckých farníků a s Božím požehnáním,
popřáli vše dobré do dalších let.